

25 ΜΑΪΟΥ 2024
ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

Ἡ γ' εὐρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρομοῦ καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου (850).

* * * * *

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος π̣ά Πα ρ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ^{u q} θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και
τοι οις ε εν τοις μνη μα ^zσι ζω ην χα ρι σα α με
| ^Δ ^δ εκ γ'.
| νος

καταλιμπάνεται τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ ἄρχεται εὐθύς ἡ ἀνάγνωσις τοῦ προοιμιακοῦ·

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων

αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν [καὶ τὴν ἀΐσασιν τοῦ Μακάριος ἀνήρ], εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους στ' καὶ φάλλομεν τῆς Ἑορτῆς Ἰδιόμελα γ', καὶ τοῦ Προδρόμου Προσόμοια γ'.

Ἦχος Δι-θ

Κυ υ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ει
σα α ακου σο ο ο ο ον μϛ ει ει σα κϛ ϝ ϝ ϝ
σον μϛ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι
ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α
α α κϛ ϝ σο ο ον μϛ προ ο ο σχες τη φω νη η
η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μϛ εν τω κε κρα
γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου
Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε
Κα τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η
η η η η μϛ ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε
ε νω ω ω πι ι ο ο ον σϛ ε ε ε πα αρ
σι ις των χει ρω ω ω ων μϛ θυ σι ι α ε ε σπε
ρι ι νη ει σα κϛ σο ον μϛ Κυ υ υ υ υ υ
υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θ^{Δι} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μϑ και

θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου Δ

Μ^{Δι} η εκ κλι νης την καρ δι αν μϑ εις λο γϑς πο νη

ρι ι ι ας τϑ προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μα ρ

τι ι ι αις Δ

Σ^{Δι} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι

ι ι αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε

κτων αυ των Δ

Π^{Δι} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει

με Δ ε λε ον δε α μα ρ τω λϑ μη λι πα να τω την κε

φα λη η ην μϑ Δ

Ο^{Δι} τι ε τι και η προ σευ χη μϑ εν ταις ευ δο κι

αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι

ται αυ των Δ

Α^{Δι} κϑ σον ται τα ρη μα τα μϑ ο τι η δυν θη σαν

ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη

τα ο στα αυτων παρα τον Α α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι οι μϛ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μϛ

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν

Π ε σϛνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη μϛ προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μϛ προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ τϛ την δε η σι

ι ιν μϛ την θλι ψιν μϛ ε νω πι ον αυ τϛ α πα γ

γε λω

Ε^{Δι} ν τω εκ λειπειν ε ξε μη το πνευμα μη και συ εγνωσ
τας τριβουςμη^Δ

Ε^{Δι} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην
ε κρυψανπα γι δα μοι^Δ

Κ^{Δι} α τε νο εν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον
και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε^Δ

Α^{Δι} πω λε το φυ γη απ ε μη και ουκ ε στιν ο
εκ ζη τω ων την ψυ χη η ην μη^Δ

Ε^{Δι} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει
η ελ πι ις μη με ρις μου ει εν γη ζω ων των^Δ

Π^{Δι} ρο ο σχες προς την δε η σιν μου^Δ ο τι ε τα πει
νω θην σφο ο δρα^Δ

Ρ^{Δι} υσαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι ε
κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε^Δ

Ε^{Δι} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη η ην
μη^Δ τς ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι σθ^Δ

Ε^{Δι}
με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα
πο δω ω ως μοι^Δ

Ε^Μ
κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοιοι Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ει σα κουσον της φω νη ης μ^Δ

Γ^{Δι}
ε νη θη τω τα ω τα σ^Δ προ σε χον τα εις την φω
νην της δε η σε ω ω ως μ^Δ

Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς γ΄.

Στίχ. α΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται^Χ
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε

στιν^Δ

Α^{Δι}
ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ορ θρα βα α θε ε ε
ος^Δ α ρω μα τα α α λα β^Δ ς σαι^Δ τ^Δ Κυ ρι

ς τον τα α α α φον κα τε ε ε λα α α α βον^θ

α περ δε εκ ηλ πι ζο ο ον ευ ρ^Δ ς σαι^Δ δι ε λο^{Νη}

γι ζοντο ευ λα β^Δ με ε ναι τ^Δ λι ι θ^Δ τη η ην με

τα α θε ε ε ε σιν^Δ και προς αλ λη λας δι ε

λε ε ε γον το πει σιν αι σφρα γι ι ι ι
 δεσ τε μνη η η μα α α α τος που ε ε ε
 στιν η τε Πι λα τε κχ ς ς στωω δι ι ι α και
 α κρι βη η ης α σφα α λειει ει ει α γε γο
 νε δε μη νυ της των α γνο ς σω ω ων γυ ναι αι κων
 ε ξα στραπτω ων Α γγε ε λος και φα σκωων προ ος α αυ
 τα ασ τι με τα θρη νων ζη τει τε το ον ζω ω ων
 τα και ζω ο ποι η σαν τα το γε νο ος των βρο ο
 των ε ξη γερ θη Χρι στος ο Θε ε ε ος η η μων
 εκ νε κρω ων ω ως παν το δυ υ υ να α α α μος
 πα ρε χων πα σιν η η μιν α φθα ρ σι αν και
 ζω ην φω τι σμον και το με ε γα α ε ε ε
 λε ε ε ε ος

Στίχ. β΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
 ηλ πι σεν η ψυ

χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Τ^{Δι} ι τα μυ ρα τοις δα κρου υ σι Μα θη τρι αι αι αι κιο
 να α τε ο λι θος κε κυ λι ι σται ο τα α α α
 φος κε κε ε ε νω ω ω ται ι δε τε ε ε την
 φθο ο ραν τη ζω η πα α α τη η θει ει ει σαν
 τας σφρα γι δασμαρ τυ ρσ σα ας τη λα αυ γως υ πνσ
 σν τα ας δει ει ει νως τσ φυ υ λα α κας των α α
 α πει ει ει θων το θνη το ον σε σω ω σται σα α ρ
 κι θε ε ο Α α α δης θρη η η νει δρα
^{Δι} μσ σαι χα α ρα ει ει πα τε ε τοι οι οισ Α α α
 πο στο ο λοις ο νε κρω σας Χρι στος των θα να α τον
 πρω το το κο ο ος εκ νε ε κρων υ μας προ α γει ει
 Ει εις την Γα λι λαι αι αι αν

Στίχ. γ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ
 ρι ον

Α^{Δι} ι Μυ ρο φο ροι ορ θρι αι γε ε ε νο με ε

ναι και το μνημα σε με τα σπυδη ης καα τα αα
 λα βυ υσαι ε πε ζη η η τυ υ υν σε
 ε χρι ι ι στε προς το μυ ρι σαι το αααα
 χραν τον σω ω ω μαα αα σε και τυ Αγγε λυ
 τοις ρη μα σιν ε νη χη η θει ει ει σαι χα ρο
 ποι α αα αυ υμ βο ο ο λα τοις Απο
 στο ο ο ο λοις ε κη η η ρυ υ υ υτ τον ο τι α
 νε ε ε στη ο αρ χη γος της σω τη ρι ας η η μων
 Νη σκυ λε ευ σα α ας τον θα α να α α α τον τω δε
 κο σμω δω ρυ υ υ υ με ε ε ε νος ζω ην
 αι ω νι ι ον και το με ε γα α ε ε ε
 λε ε ε ε ος

Στιχηρά του Προδρόμου.

Ω του παραδόξου θαύματος. Ήχος πλδ Νη ρ

Στίχ. δ'. Ότι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
 εκ πα σω ων

των α νο μι ων αυ τυ

M ^{Πα} α καρ ^{Νη} Ι ω αν νη Προδρο με υ περ η λι
 8 αυ γας ^{Πα} α να τει λα σα η στραψεν ^{Δι} εκ της γης
 η Καρ α σθ ^{Πα} και πι στως κα τε λαμ που νεν ⁹ ην ωσ περ
 θει ον θη σαυ ρον ε χον τες ⁹ πλσ σι αν
 χα α ριν α πα ρυ ο με θα ^{Νη} α α γι α
 ζο με νοι ^{Πα} και ψυ χας και σω μα τα και λο γι σμυς ⁹
 και πα νη γυ ρι ζοντες ^{Δι} σε μα κα ρι ι ζο μεν ⁹

Στίχ. ε'. Αινείτε τον Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ⁹ ε παι νε σα ⁹

τε αυ τον παντες οι λα οι ⁹

X ^{Πα} α ριν α εν να ον βρυ χ σα η ι ε ρα ^{Νη}
 Κε φα λη ^{Πα} σθ μα κα ρι ε Προδρο με ^{Δι} ι ε ρει θε ⁹
 ο φρο νι ^{Πα} α γνο ον τι μη νυ ε ται ⁹ ος ε πι
 σπε ευ σας πι στει και χα ρι τι ⁹ σα φως ποι
 ει ει ται ταυ της την ευ ρε σιν ^{Νη} α α γι α ⁹
 ζο με νος ^{Πα} συν λα ω θε ο φρο νι και βα σι λει ⁹

Δι Νη
πι στιντηνορ θο δοξον θερ μωσκρα τυ υ νον τι

Στίχ. 5. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου

με νειεις τον αι ω να

Τρι την τε λθ μεν φα νε ρωσιν σα της σε πτης
Κε φα λης ην Τρι ας ε στε φα νωσεν εκ τμη θει
σαν εν δο ξε δι α ζη λον τον εν θε ον και τη
ευ ρε ε σει ταυ της α γαλ λον ται Α γγε λων
τα α ξεις Μαρ τυ ρων συλ λο γος θει ει οι Α
πο στολοι και Προ φη ται α παντες μεθ ων η μων
παν το τεμνη μονευ ε Κυ ρι ο Προ ο δρο με

Δόξα. Τοῦ Προδρόμου..

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και γι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Η σαυ ρος εν θε ων δω ρε ε ων η θε ο
φρ ορη τος κα ρα σα ο Προ δρο ο με εκ των της

γη η ης λα α γο ο ο νω ω ων α νε ε τειει ει
 ει λεν ην η η μεις πι ι στως α ρυ σα α α α
 με ε ε ε νοι και προ σκυ νυ εν τες εν δο ο
 ξε πλτ τδ ς ς ς ς με ε ε εν δι ι α α
 σδ ς χρι στδ ς βα α πτι ι ι στα θαν
 μα α α τω ων τα πα ρα α δο ο ξα και των πται
 σμα α α α α α τω ων τη ην συγχω ω ω ρη η η
 η σιν

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Πα

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τδ ς ς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

Αι μυ ρο φο ροι γυ ναι κες τον τα φον σου ου
 κα α α τα α α λα α βου ου ου σαι και τας σφρα
 γι ι ι δας του ου μνη η μα το ος ι δου ου ου ου

Κε
 σαι μη η ε ευ ρου ου σαι αι αι δε το α
 Μ Δι Πα
 α χραν το ον σω ω μα α α α σου ο δυ
 ρο ο με ε ναι με τα σπου δης η ηλ θον λε
 ε γου ου ου σαι τις ε κλε ψεν η μων τη η ην
 ε ελ πι ι ι δα τις ει ει λη φε ε νε ε κρον
 γυ μνον ε σμυ υ υρ νι ι σμε ε ε νον της Μη τρος
 μο νον πα α α ρα μ υ θι ι ι ι ον ω πω
 Δι
 ω ως ο νε ε κρους ζω ω σας τε θα α να α τω ω
 Πα
 ω ω ται ο τον α δηνσκυ λε ευ σα α ασπως τε ε
 Κε Πα
 θα α α παται αλλ α να α στη η η η θι Σω
 Δι
 τηρ αυ τε ε εξου ου σι ι ι ως κα θως ει ει
 Πα
 πα ασ τρι η η η η με ε ε ε ρος σω ζων τα ασ
 η η η η μω ω ω ω ν
 * * *

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῦμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

ᾠχος Δι-θ

Φ ὡς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ἰ
στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ἰ ἰ αις Γι υι ε ε θε ε Ϸ
Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϷς δι ἰ ο ο ο
ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται ἐκ γ' τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ἦχος ᾠδῆ Γα ϕ

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι ^Δ ^ϛ το ε λε

^{Γα} ο ος σ ς προ φθα α σει με ^ϛ ^ϛ

Στίχος α'. ^{Γα} ^ϛ **Ε** ξε λ ς με εκ των εχ θρων μ ς ο Θε

^{Νη} ^Δ ^ϛ ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

^Μ ^ϛ ^ϛ τρω σαι αι με ^ϛ ^ϛ

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι ^Δ ^ϛ το ε λε

^{Γα} ο ος σ ς προ φθα α σει με ^ϛ ^ϛ

Στίχος β'. ^{Γα} ^ϛ **Ρ** υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την

^{Νη} ^Δ ^ϛ α νο μι αν και εξ αν δρων αι μα των σω σον

^ϛ ^ϛ με

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι ^Δ ^ϛ το ε λε ο

^ϛ ^ϛ ος σ ς προ φθα σει με ε ε ε ^ϛ ^ϛ

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ

παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἁειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνην πάσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον

τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ.

Ψάλλεται πρῶτον τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν.

Ἦχος Δι-Θ

Τον προ αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν τα τον Θε
ον Λο γον σαρκω θεν τα εκ Παρ θε νου ου ου Μα ρι ι
ας δε ευ τε ε προ σκυ νη η η σω ω ω μεν
Σταυ ρον γα α αρ υ υ υ πο ο μει ει ει νας τη
τα φη πα ρε δο ο ο θη ως Αυ το ος η θε
ε λη η η σε και α να στα α ας ε
εκ νε ε εκρω ν ε σω ω ω σε ε ε με τον πλα
νω ω ω ω ω με ε ε νον α α α α α α
α α ανθρω πον

Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν. Ἦχος Πα-Θ

Στίχ. Δι και ος ως φοι νιξ αν θη σει και ω
σει κε δρος η εν τω Λι βα νω πληθυν θη σε ται

Δ ε ευ τε τη ην τι μι αν Κε φα λην την α πο τμη

θει σαν τω ξι ι φει τϷ Βα πτι στϷ οι πι στοι ση

με ρον τι μη σω μεν εν τη ευ ρε ε σει αυ της υ παν

των τες εν α σμα σι γε ραι ρον τες πο ο θω χα ρι τας προ

χε Ϸ σαν των ι α μα α των η μιν ην πε ερ ο λη ρω

δης Η ρω ω δης πα λαι προ α πε τα μεν οι στρω

τη Η ρω δι α δη συ μπλε κο μενος

Χ Εκ ει ε ξα να τε λω κε ρας τω Δαυ ιδ

η τοι μα σα λυ χνον τω Χρι στω μϷ

Ω ως περ ε εκ με τα λλων ο χρου σος Ϸ τως εκ

της γης τϷ Προδρο ο μϷ η Κε φα λη δα δε χει

σκευ ει δι α λα μ πϷ σα και φθε γγο με ε νη τρα νως τϷ

Η ρω δε ε λε γ χϷ σα μοι χει αν και φο ο νον αι γλϷ δε

φω τι ζϷ σα τας δι α νοι οι ας η μων ην πε ερ α σπα

ζο με νοι πι ι στει ση με ρον τι μη σω μεν υ

μνοις^Δ ως υ περ υ μων Θε ω πρε σβευ υ σαν

^Χ Μνη σθη τι Κυ ρι ε τϑ Δαυ ιδ^Δ και^Χ πα σης

της πρα ο τη τος αυ τϑ

Π α α λαι ω ως περ θει ος θη σαν ρος σκευ ει κε

κρυμ με νη η Κα α ρα τϑ Βα πτι στϑ εν τη γη

ση με ρον τοις πε ρα σιν α πο κα λυ πτε ε ται ως

περ πλϑ τον προ χε υ σαπη γας ι α μα α των νο σϑς θε

ρα πευ υ σα ψυ χας φω τι ζϑ υ σα ο θε εν θυ μη

δι ας α πα α σης χα ριν α πο λαυ ον τες παν

τες^Δ τϑ Χρι στϑ τον Προδρομον υ μνη σω μεν

Δόξα. Τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Η των θει ωων εν νοι οι ων παν σε βα α σμι

ι ι ος θη η κη και της αρ ρη τϑ Ου σι ας τρα

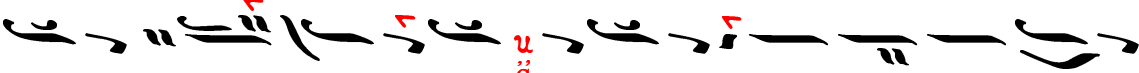

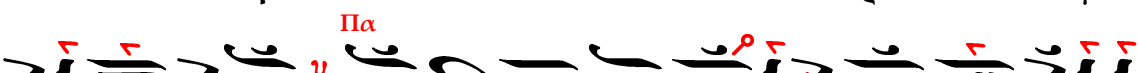

νως η η προ ο οσ βλε ε ψα α α σα ^{Γα} το μυ
 στη ρι ι ον κα α α α ρα α α α σθ ^{Νη} ως εκ λα
 γο νων μη τρι ι κων εκ των τα μει ει ει ων τη ης γης
 ση μερον α να τε ε ε ε ε τα α α αλ κεν ^{Δι}
 Ι ω α α αν νη πα α νε ε ευ φη η η η
 με ^ε και ευ ω δι α α σε ε πα α α α σα ^{Γα}
 α αν την υ φη η η λι ι ι ον ^{Δι} α γι α σμθ
 προ χε ς ς ς σα μυ υ ρον ^ε και νο η τω ως κη
 ρυ υ υ υ υτ τθ ς ς ς σα ^ε με τα νοι οι οι οι
 ας ο ο δο ον ^ε και τω σω τη ρι τω ων ο ο ο
 λων προ σβε ε ε ε ε ευ ς σα υ περ των
 ψυ χω ω ων η η η η μων ^ε

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Πάφ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει ^ε και εις τθς
 αι αι ω ω ω νας ^ε των αι ω ω νων α α α μην ^ε

Σ Πα ε τον α να βαλ λο με ε ε νο ον το ο φως u q̇
Κε ω ω σπερ ι μα α α τι ι ι ι ον Πα u q̇ κα θε
λων Ι ω σηφ α πο του ξυ υ υ λου ου συν Νι ι κο
Κε δη η η η μω Πα και θε ω ρη σας νε ε κρο ον γυ υ
μον α α α α α τα α α φον u q̇ ευ συμ πα
Πα θη η η τον θρη νον α α α να α λα α βων u q̇
ο δυ ρο ο με ε νος ε ε ε ε ε λε ε ε ε
Κε γεν Πα οι οι οι οι οι μοι γλυ υ κυ τα α τε
Πα Ι ι ι ι η η η η σου u q̇ ον προ μι κρου ο ο
Δ η η λι ι ος u q̇ εν Στα α α αυ ρω κρε μα μενον
Νη θε α σα α με ε νος Δ ζο ο ο φον πε Πα
Μ ρι ι ε ε ε βα αλ λε ε ε το Πα και η η γη u q̇
τω φο ο ο βω ω ε ε κυ μαι αι αι αι αι
νε το και δι ερ ρη η γνυ υ το να ου το
κα α τα α πε ε ε ε ε τα α α α σμα Πα u q̇ αλλ
Κε ι δου νυν βλε ε ε πω ω ω σε Δι u q̇ δι ε με

 Ε κου ου σι ι ι ω ως υ πελ θο ον τα θα

 α να α α τον πω ω ως σε κη δε ε ευ

 σω ω θε ε ε ε ε μου η η η πως σιν

 δο ο ο σι ιν ει λη η η η σω ποι αις χερ σι

 δε προς ψα α αυ σω το σον α α κη η η ρα α

 τον σω ω ω μα η ποι α α σμα α τα α με ελ

 ψω τη ση ε ε ξο ο ο δω οι κτι ι ι ι ρ μον

 με γα λυ νω ω τα πα α α α θη η η η

 σου υ μνο λο ο γω ω και τη ην τα φη η η ην

 σου συν τη α να στα α α σει ει κρα α αυ γα

 α α α α ζων Κυ ρι ι ε δο ο ξα σοι οι οι οι οι

 οι οι οι

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἦχος Δι-Θ

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου
κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν
δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν
μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η
με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το
με γα ε ε ε λε ος

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η
η α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρω

σας τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε
και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α
νε ε στη σας πα σαι αι δυ να μειςτων ε που ρα
νι ων ε κραυγα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε
ος η μων δο ο ο ξα σοι

Δόξα...

Τοῦ Προδρόμου.

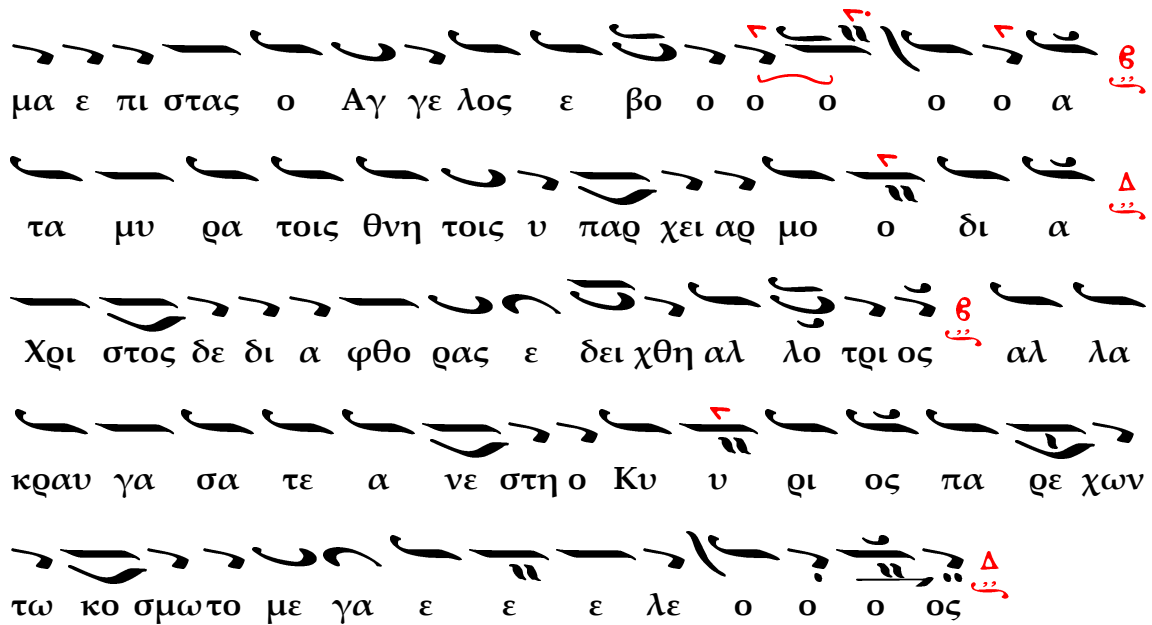
Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ

Ως θει ον θη σαυ ρι σμα εγ κε κρυμ με νον τη γη
Χρι στος α πε κα λυ ψε την Κε φα λην σθ η μιν
Προ φη τα και Προδρο με παν τες εν συνελ θον τες εν τη
ταυ της ευ ρε σει α σμα σι θε η γο ροις τον Σω
τη ρα υ μνημεν τον σω ζο ντα η μας εκ φθο ρας ταις
ι κε σι αις σθ

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

Ταις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθη ἄρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἄρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν

ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον **γ**. Πάτερ ἅγιε,
εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς
πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν
τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ
ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου
(τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ
Ἄννης, τοῦ ἁγίου **(τῆς ἡμέρας)**, οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν,
καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός: Ἀμήν.

* * * * *